

Kirpinin Küçük Dükkanı

Çınar BİBER

Kirpinin Küçük Dükkânı

Çınar BİBER

Ormangülü çiçeklerinin baş salladığı, eğrelti otlarının yapraklarını açtığı ormanın kalbinde, neşeli bir kirpi çok küçük bir dükkân açtı. Dükkânın ahşap bir kapısı, yuvarlak bir penceresi ve üzerinde ONAR VE YENİDEN KULLAN yazan bir tabelası vardı. Kirpi, yeşil bir iş önlüğü ve yuvarlak gözlükler takıyordu. Cebinden kırmızı bir iplik makarası, küçük bir dost gibi görünüyordu.

Kirpinin dükkânı düzenli ve sıcacıktı. Raflarda düğme, iğne ve rengârenk iplik kavanozları duruyordu. Pencerenin yanında küçük bir bank vardı; minik ziyaretçiler için tam da uygundu. Kirpi bir şeyleri tamir etmeyi çok severdi. Çatlamış bir meşe palamudu fincanını ve eğilmiş bir dal sepeti onardı. 'Her şey ikinci bir şansı hak eder,' dedi, işine gülümseyerek bakarak.

Bir sabah, mavi tulumlu minik bir fare kapıda duruyordu. Küçük bir bez çantası taşıyordu ve çanta bozuk bir şeyle şişmişti. Kocaman yuvarlak kulakları umutla kıpırdadı. 'Ben Fare'yim,' dedi. 'Bozuk oyuncaklarım var ama onları çöpe atmak istemiyorum.' Kirpinin yuvarlak siyah gözleri parladı. 'Öyleyse onları tamir edelim!' dedi.

Fare antasını atı ve iinden tekerleęi sallanan ahap bir araba, bir kulaęı sarkmıř yumuřak bir tavřan ve sesi kaybolmuř gıcırdayan bir rdek dkld. 'Amanın,' dedi kirpi, gzlklerini dzelterek. 'Ne gzel řeyler! Hepsini onarabiliriz.' Fare'nin parlak kara gzleri kocaman aıldı. 'Gerekten mi? Hepsini tamir edebilir misin?' 'Elbette,' dedi kirpi. 'Tamir etmek eęlencelidir!'

Önce ahşap arabayı tamir ettiler. Kirpi, düğme kavanozunda yeni bir tekerlek buldu. Fare arabayı sabit tuttu, kirpi de tekerleği yerine yapıştırdı. 'Yuvarlanıyor!' diye cıvıladı Fare, arabayı yerde iterek. Kirpi güldü. 'Bir tanesi bitti, iki tane kaldı.' Kırmızı iplik makarasını önlüğünün cebine geri koydu, sıradaki oyuncığa hazırды.

Sırada sarkan kulaklı yumuşak tavşan vardı. Kirpi, iğneye sağlam bir iplik geçirdi. Fare kulağı nazıkçe tuttu, kirpi de kulağı yeniden dikti. 'Yumuşacık ve sıcacık,' dedi kirpi, düzgün bir düğüm atarak. Fare tavşana sarıldı. 'Yeni gibi olmuş!' dedi. 'Yeniden de iyi,' dedi kirpi. 'Sevilmiş, şimdi de onarılmış.'

En son gıcırdayan ördek vardı. Kirpi küçük bir kapağı açtı ve içindeki gıcırtıyı buldu. 'Sadece biraz gevşemiş,' dedi. Küçük, dikkatli patileriyle onu sıkılaştırdı. Fare ördeği sıktı. GICIR! 'Çalışıyor!' diye sevindi. Kirpi gülümsedi. 'Görüyor musun? Hiçbir şey tamir edilemeyecek kadar bozuk değildir.' Fare dükkâna göz gezdirdi. 'Daha fazla oyuncak tamir etmene yardım edebilir miyim?' diye sordu.

'Buna çok sevinirim,' dedi kirpi. Böylece Fare onun yardımcısı oldu. Düğmeleri ayırmayı, parçaları sabit tutmayı ve doğru ipliği bulmayı öğrendi. Kirpi ona dikmeyi, yapıştırmayı ve sıkılaştırmayı öğretti. 'Ne akıllı patilerin var,' dedi kirpi. Fare ısıldadı. 'Senin de ne iyi bir kalbin var,' dedi. Küçük dükkân her zamankinden daha sıcak hissettirdi.

Haber ormanda yayıldı. Krem beyaz tüylü, uzun turuncu atkılı bir tavşan aceleyle içeri girdi. Kahverengi omuz çantasında tekerleği kırık bir oyuncak tren vardı. 'Bunu tamir edebilir misiniz?' diye sordu. 'Küçüğüm onu çok özleyiyor.' 'Elbette,' dedi kirpi. 'Bize bırak.' Tavşan etrafına bakındı. 'Bu dükkân harika! Herkese söyleyeceğim.' Ve söyledi de.

Kısa süre sonra her yandan dostlar küçük dükkâna geldi. Bir sincap çatlamış bir fındıkkıran bebeği getirdi. Bir porsuk yırtılmış bir uçurtma getirdi. Bir tarla faresi ailesi sallanan bir çekçek salyangoz getirdi. Kirpi ile Fare birlikte çalıştı; tekerlekleri onardılar, yumuşak kulakları diktiler, gıcırdayan parçaları tamir ettiler. Her oyuncak ikinci bir şans yakaladı. Dükkân neşeli sesler ve iğnelerin tık-tık sesiyle çınliyordu.

Bir gün bilge yaşlı baykuş ziyarete geldi. Mor örgü bir yelek ve minik yarım ay okuma gözlükleri takıyordu. Kirpi ile Fare'nin çalışmasını izledi. 'İyi bir şey yapıyorsunuz,' dedi nazikçe. 'Tamir etmek çöpü azaltır. Onardığınız her oyuncak, çöpe atılmayan bir şey demektir.' Kirpi başını salladı. 'Hem de eğlenceli!' dedi Fare. Baykuşun kehribar gözleri parladı. 'İkisi de doğru,' dedi.

Baykuş haberi yaydı. 'Onar ve Yeniden Kullan, ormanın en dost canlısı dükkânı!' diye öttü. Daha çok hayvan geldi; sadece oyuncaklarla değil, sorularla da. 'Bana dikiş dikmeyi öğretir misin?' diye sordu genç bir tavşan. 'Tekerlek tamir etmeyi öğrenebilir miyim?' diye sordu bir sincap. Kirpi ile Fare küçük atölyeler başlattı. Herkes öğrenmek istiyordu. Tamir etmek, ormanın en sevdiği iş oldu.

Dükkân giderek daha da işlendi. Kirpi daha çok raf ekledi, Fare de bekleyen müşteriler için sıcacık bir köşe yaptı. Yeni bir tabela astılar: HER OYUNCAK İKİNCİ BİR ŞANSI HAK EDER. Turuncu atkılı tavşan paylaşmak için kurabiyeler getirdi. Baykuş küçüklerle masallar okudu. Orman, bir şeyleri tamir etmenin eğlenceli, doğaya dost ve çöp üretmekten çok daha iyi olduğunu öğrendi.

Her günün sonunda kirpi ile Fare yeri süpürüp aletlerini kaldırdı. 'Şu mutlu oyuncaklara bak,' dedi Fare, tamir edilmiş oyuncakların rafını işaret ederek. 'Dostlarının onları eve götürmesini bekliyorlar.' Kirpi gülümsedi. 'Bir de şu mutlu hayvanlara bak,' dedi. 'Önemli bir şey öğrendiler.' Fare başını salladı. 'Tamir etmek, çöpe atmaktan iyidir.'

Küçük dükkân, bütün ormanın en işlek ve en dost canlısı yeri oldu. Hayvanlar sadece oyuncak tamir etmek için değil, hikâyelerini paylaşmak ve birbirlerine yardım etmek için de geliyordu. Kirpi ile Fare her zaman oradaydı; bir iğne, bir düğme ya da güzel bir sözle hazırdılar. Ve dükkândan çıkan her oyuncak, yeniden sevilme ve onunla oynanma şansı yakalıyordu. Orman bu sayede daha mutlu bir yerdi.

Ve böylece, ormanın kalbinde, kirpinin küçük dükkânı hâlâ duruyor. Tabelasında ONAR VE YENİDEN KULLAN yazıyor ve kapısı her zaman açık. İçeride, yeşil önlüklü neşeli bir kirpi ile mavi tulumlu minik bir fare yan yana çalışıyor. Her oyuncağın ikinci bir şansı hak ettiğini ve bir şeyleri tamir etmenin eğlenceli, doğaya dost ve çöp üretmekten çok daha iyi olduğunu biliyorlar.